

ὅτι μεταλαμβάνουσι τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς περινοίας ἔκεινων, ὡς τὰς σάρκας καταβροχθίζουσιν.

Ο εὐγενής ἄγριος τῆς γῆς τοῦ Φουέγου οὐδέποτε τρώγει τινὰ ἐκ τῆς ίδιας φυλῆς, ἐκτὸς ὅταν σπανίζωσιν ἄλλα κρέατα, καίτοι εἴνε πάντοτε πρόθυμος νὰ καταφάγῃ τὸν ξένον ναυαγόν. Κατὰ τοὺς βαρεῖς χειμῶνας, ἢν πιστεύσωμεν τὴν διήγησιν τοῦ "Αγγλου ναυάρχου Φιτσροῦ, οἱ Φουέγοι, ὅταν δὲν εὑρίσκωσιν ἄλλο κρέας, λαμβάνουσι τὴν γεροντέραν γυναικαν τῆς φυλῆς των, τῆς κόπου τὸν λαιμόν, καὶ ἀνάπτοντες πυρὸν τὴν ψήνουσι καὶ εἴτα τὴν μοιράζονται οἱ φίλοι τῆς. Οἱ βάρδαροι, ἔρωτηέντες διατί δὲν τρώγουσι τοὺς σκύλους των ἀντιτῶν γραιῶν των, ἀπήντησαν ἀφελῶς, ὅτι οἱ σκύλοι των συλλαμβάνουσι τὰς ἔχθνας, ἐνῷ αἱ σεδάσμιαι προμήτορές των δὲν τὰς συλλαμβάνουσι.

Πιθανὸν οἱ πλεῖστοι καὶ τῶν χειρίστων ἀγρίων νὰ προτιμῶσι τοὺς ἤθους καὶ τὰ ἀγρίμια ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην σάρκα, ἀλλ' εἴνε οὐχ ἡτον ἀληθές, ὅτι ὑπάρχουσι πολλαὶ ἐν Αὔστραλᾳ, Ἀφρικῇ καὶ ταῖς νήσοις τῆς Νοτίου Θαλάσσης φυλαὶ μανιωδῶς θηρεύουσι τὴν ἀνθρωπίνην σάρκα. Μία ἐν τούτοις παρηγορίᾳ ὑπάρχει διὰ τοὺς Εὐρωπαίους, ἡ διαβεβαίωσις, ἣν παρέχουσιν ἡμῖν οἱ πειριγηταί, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρωποφάγων τούτων προτιμῶσι τοὺς Αἰθίοπας μᾶλλον ἢ τοὺς Καυκασίους ὡς προσφιλέστερούς τῆς τραπέζης των λίγνευμα. Καὶ διὰ τοῦτο σπανίως ἀκούομεν περὶ ιεραποστόλων καταφαγωθέντων ὑπὸ τῶν Καννιβάλων ἔκεινων.

Η ΕΡΥΘΡΑ ΣΗΜΑΙΑ

Η ἐρυθρὰ σημαία, τὸ σημειρινὸν σύμβολον τῆς ἀναρχίας καὶ τοῦ κοινωνισμοῦ, ἥτο κατ' ἀρχὰς σύμβολον νομιμότητος καὶ τάξεως. Ἐν Γαλλίᾳ τῇ 21 Οκτωβρίου τοῦ 1789, ἐψηφίσθη ἵνα ἐν καιρῷ ὄχλωντος, στασιασμοῦ καὶ ἀταξίας, ἡ σημαίας αὐτῇ φέρεται πρὸ τῆς ἔθνοφυλακῆς προμηνύουσα εἰς τὸν ταραχῆιας τὴν προσέγγισιν τῆς ἐπεμβάσεως τῶν ἀρχῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαρχόμονον ἔγεινε χρῆσις τῆς ἐρυθρᾶς σημαίας, καὶ τοῦτο ἐν τῷ Κάμπῳ Μαρτίῳ τῶν Παρισίων, τῇ 17 Ιουλίου 1791, κατὰ τὴν γενομένην στάσιν ἐξ αἰτίας τῆς πρὸς ἔκθρόνισιν τοῦ βασιλέως προτάσεως τῶν Τακωδίνων. «Κάτω ἡ κόκκινη σημαία!» ὑπῆρξεν ἡ πρωταρχή, δι' ἧς οἱ πατέρες τῆς νεωτέρας ἀναρχίας ἐχαρίτεισαν τὴν σημαίαν. Τὴν ἡμέραν ἔκεινην ἡ ἐρυθρὰ σημαία ἐδιπτήσθη μὲ αἷμα καὶ ἔκτοτε ἐθεωρήθη ὡς τὸ αἷματηρὸν τῆς τυραννίχεως σύμβολον. Τῷ 1832, κατὰ τὴν αἰδείαν τοῦ στρατηγοῦ Λαζαρίκου, ἡ ἐμφάνισις ἐπίπεδας μὲ ἐρυθρὸν σημαίαν ὑπῆρξε τὸ σημεῖον τῶν ὄχλωντος, καθ' ἃς ἡ ἐρυθρὰ σημαία πρώτην φορὴν ἐκυμάτισεν ἀπὸ τῶν δημοσκρητικῶν διδοφραγμάτων. Ἡ μέλαινα σημαία τῶν στασιαζόντων ἐργατῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐριστικῶς ὑπεγάρησε πρὸ τῆς ἐρυθρᾶς κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1848.

ΤΟ ΕΥΑΓΩΓΟΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἐν τινὶ διαλέξει, ὁ διδάσκαλος τῆς δραματικῆς τέχνης ἐνδὸς τῶν μεγάλων θεάτρων τοῦ Λονδίνου εἶπε: «Δὲν εἰξέρω ἂν εἴμαι ὑπὲρ τῆς παραγωρήσεως τῆς ψήφου εἰς τὰς γυναικας, ἀλλ' εἰξέρω ὅτι εἰς τὸ θεάτρικὸν ἐπάγγελμα αἱ γυναικες εἴνε πολὺ εὐπλαστότεραι καὶ εὐδιδικτότεραι, πολὺ ὅξυ-

τεραι εἰς τὴν ἀντιληψιν σκηνικῆς τινος ἰδέας, τὴν ἐνθυμοῦνται ἐπὶ μαρτύτερον καὶ τὴν ἐκτελοῦσι δεξιώτερον τῶν ἀνδρῶν. Τοῦτο εἴνε τὸ πόρισμα τῶν παρατηρήσεών μου ἀπὸ 25 ἑτῶν καὶ ἐπέκεινα. Εὐκολώτερον δύναμαι νὰ διευθύνω δέκα γυναικας παρὰ ἕνα ἄνδρα. Εἰς τὴν γυναικαν δύναται τις τὰ ἔκη πεποίθησιν ἐν παντὶ χρόνῳ. Κατὰ τὰς πρώτας παραστάσεις οἱ ἄνδρες μοῦ φέρουν ὑδρῶτα ἀγωνίας. Ἄλλ' εἴδετε ποτὲ γυναικαν νὰ ναυαγήσῃ εἰς τὴν πρώτην παράστασιν; Ἐγὼ ποτὲ δὲν εἰδα, καὶ ὅμως εἶδα τόσα καὶ τόσα ναυάγια ἀνδρῶν. Ὁνομάστε τοῦτο νευρικὴν ἔντασιν ἡ ὥτι ἀγαπάτε, ἀλλ' ἡ γυνὴ κέκτηται τι, διπερ ἀναδεικνύει αὐτὴν νικήτριαν εἰς περίστασιν, καθ' ἧν ἐννέα εἰς τοὺς δέκα ἀνδρας θὰ ἀποτύχουν. Δύναται νὰ τὴν ἀποκαλήστε τὸ ἀσθενέστερον φύλον, ἀλλ' ἐπὶ τῆς σκηνῆς τούλαχιστον εἴνε τὸ ἴσχυρότερον.»

Ο ΚΥΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ

Από τινος ἥρχισαν νὰ ἐγείρωνται ἀμφισσοίαι ἃν οἱ κύνες, οἱ γνωστοὶ ὑπὸ τὸ σύνομα τῆς Νέας Γῆς, κατάγονται τιφόντι ἐκ τῆς φερωνύμου νήσου. Διότι ὑπάρχουσι μὲν κύνες εἰς τὴν Νέαν Γῆν, ἀλλὰ δὲν ὅμοιάζουσι τούλαχιστον κατὰ τὸ ἀνάστημα πρὸς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἀποιαλουμένους κύνας τῆς Νέας Γῆς. "Αλλως τε, καθ' ἡ ἀναρχέρεται, διὰ τὸ 1622 ἀνεκλυόθη ἡ Νέα Γῆ δὲν εὐρέθησαν ἐν αὐτῇ κύνεσσύτε ἀνθρωποι. Ἡ πιθανωτέρα λοιπὸν γνώμη θεωρεῖται, ὅτι οἱ κύνες περὶ ὃν δ λόγος κατάγονται εἴς ισχυροῦ γένους κυνῶν εὐρωπαίκοῦ σωζόμενου ἔτι ἐν Νορδηγίᾳ. Εἴνε δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ πρώτη ἀνακλυόμενης τῆς Νέας Γῆς ἀποδίδεται εἰς τοὺς Νορδηγούς.

ΟΜΟΙΟΤΗΣ

Ἡ μητηρὸς ἐπιδεικνύει εἰς φίλην τὸ νεογέννητον βρέφος :

— Καὶ πῶς σαῦ φίλεται; τίνος μοιάζει;
— Πῶς μοῦ φίλεται; Ωραιότατο, χαριτωμένο. Χωρὶς μαλλί, χωρὶς δόντια... ἀπαράλλακτος ὡς δ μπαμπᾶς του. Νὰ σᾶς ζήσῃ.

Ο ΚΟΚΚΟΣ

Δὲν ἔταν σὲ δάσον μάτε σὲ βουνά,
Σ' ἐρημές καὶ μονοπάτια δὲν ἔταν στενά,
Δὲν ἔταν ἀπόδοντι στὰ κλωνιά κρυμένο,
"Η πουλὶ ποῦ τον ἀέρα σκιέται καὶ δαλεῖ,
"Πτάνε τῆς χώρας μύρο πουλί,
Καὶ μᾶς κελαΐδοῦσε μέρα νύχτα τὸ καῦμένο !

Δὲν ἐκελαΐδοῦσε μ' ἀναστεναγμούς,
Τὸ τραγοῦδι του δὲν εἶχε πάθια καὶ καῦμούς.
"Ητανε τραγοῦδι ποῦ σὰν καλοκαῖρι,
"Εφερον χαρές καὶ γέλαια στὸ βαρύ μας νοῦ,
"Ητανε δροβάτη στάλα τούρανού,
Καὶ μᾶς πότιζε τὴν χώρα ποῦ καρά δὲν ξέρει.

Δὲν ἔταν σὲ δάσον μάτε σὲ βουνά,
Σ' ἐρημές καὶ μονοπάτια δὲν ἔταν στενά,
Μόνο μέσ' στὴν χώρα, μέσ' στὴν ἀγκάλια μας,
Τὸ περγᾶ τὸ μαύρο βόλι, κ' ἐπεδε βουνό,
Κ' ἔτσι τὸ πουλί μας πάει τ' ἀκριβό,
Καὶ μᾶς μὲ τὴν φωνή του πάει καὶ οἱ χαρά μας